

1. Ik mis in mijn ogen een heel belangrijk onderdeel van de GGU namelijk het signaleren en de aanpak van verborgen armoede door zowel gemeente als hulpverleners. en er iets mee doen. Te weten: -maaltijdvoorzieningen, ook na Corona; -schulden; -sociale kaart; -voor alle bewoners, ook mensen zonder adres, thuis- en daklozen; -sociale "kruidenier"; functionele communicatie, zoals gesprekken, voorlichting en informatie
2. welke structurele maatregelen voor de korte, middellange en lange termijn worden er genomen.
3. Monitoren hoe alles loopt, c.q. regelmatig evalueren met klanten, vrijwilligers en professionals en zo nodig bijsturen.
4. Goede basisvoorzieningen

Wat signaleert de werkvloer:

1. De getallen waarop de statistieken van armoede opgebouwd zijn is gericht op de vaste lasten die bewoners moeten betalen. Armoede wordt op deze manier gemeten tot aan de voordeur. Het geeft geen goed beeld van werkelijkheid. Met ons laagdrempelig initiatief komen wij achter de voordeur en zien dat er geen tot nauwelijks geld over is om eten, een van de eerste levensbehoeften te kopen, laat staan andere uitgave te doen. statistieken geven een vertekend beeld van de werkelijkheid. Voor voedsel hebben de mensen geld nodig. Dat is duidelijk te kort en zal in de toekomst niet verbeteren aangezien alles alleen maar duurder wordt. De statistieken hierover geven in mijn ogen een vertekend beeld van de werkelijkheid.
2. Mensen mijden broodnodige zorg omdat ze hun eigen bijdrage van de ziektekosten niet kunnen betalen.
3. Mensen maken schulden om hun vaste lasten te betalen omdat ze bang zijn op straat te komen staan. Doordat ze niet officieel als schuld staan geregistreerd kan de schuldhulpverlening er niets mee. Als ze als iets nodig hebben en aanspraak willen doen op extra bijstand worden ze verwezen naar de kredietbank. Dat betekent bv. ^{5.1,2,f} - afbetaling en ^{5.1,2,f} rente. Totaal ^{5.1,2,f} - zo geraken mensen nooit uit hun schulden.
4. Huren die blijven verhogen ook in Corona tijd.
5. Gezinnen met diepe verborgen armoede hebben geen geld voor de betaalde uitjes gekoppeld aan de stadspas met groene stip. Zij vallen hier buiten de boot.
6. Je kunt van mensen niet vragen om mee te participeren in de maatschappij en zelfredzaam te worden als aan de eerste levensbehoeften en de stressregulering niet wordt gedaan. Bij mensen in diepe armoede is de bandbreedte in handelen en denken zeer klein, daar zal eerst ruimte op gemaakt worden zodat ze werkelijk mee kunnen participeren. Stel geen eisen waar ze aan moeten voldoen, maar waarborg eerst de basis voorwaarden en regulier de stress door goede hulp. Lever zolang nodig laagdrempelige hulp door naast de mensen te staan. Zo zien wij de mensen in beweging komen. Ze eisen gaat stellen, aar ze niet aan kunnen voldoen. Mensen in armoede hebben geen schuld aan hun situatie maar zijn er door omstandigheden in beland. Mede door niet goed werkende overheidsinstanties, regelgeving en protocollen en door fouten door instanties.

Vragen:

1. Wat kan de gemeente voor stappen ondernemen om iets te doen aan de scheef gegroeide systemen die arme mensen niet dienen en hun steeds verder brengen van de doelstelling van de gemeenten nl. zelfredzaamheid? te denken valt aan ziekte

kosten, incasso's, huren, schuldsanering. etc. Het zijn alle verdienmodellen waar de mensen in armoede de dupe van worden.

2. Hoe gaat de samenwerking eruit zien tussen de expertise van hulpverleners/ gemeenten en buurtinitiatieven?
3. Wat gaat er gebeuren met verborgen armoede? Welke ondersteunende factoren kan de gemeente bieden aan de bewoners en/of de initiatieven die met deze doelgroep werken om de zelfredzaamheid van de mensen te stimuleren? Pas als aan voorwaarden om bandbreedte te vergroten is gedaan hebben mensen ruimte om bv cursussen te gaan doen en begeleid te kunnen gaan worden naar werk.
4. Hoe wordt de laagdrempeligheid van buurtteams gewaarborgd en gevaluteerd. Heeft de gemeente daar zicht op?
5. Hoe geven we de bewoners weer vertrouwen in de hulpverlenende instantie?
6. Wat zijn de mogelijkheden voor de mensen die in verborgen armoede leven en lichamelijk en /of geestlijk ziek zijn en waarvoor participeren in de maatschappij en zelfredzaamheid zeer moeilijk zo niet een onmogelijkheid zijn?
7. Kan er net als in Arnhem kwijtschelding van schulden komen zodat de mensen een nieuwe start kunnen maken?
8. Wat gaat binnen de gemeenten gebeuren met verborgen armoede? Welke ondersteunende factoren kan de gemeente bieden aan de bewoners en/of de initiatieven die met deze doelgroep werken om de zelfredzaamheid van de mensen te stimuleren? Pas als aan voorwaarden om bandbreedte te vergroten is gedaan hebben mensen ruimte om bv cursussen te gaan doen en begeleid te kunnen gaan worden naar werk.